

ضمیمه
ویژه
کنفرانس
استکهلم

شورای همکاری
نیروهای چپ و کمونیست
اوضاع متحول سیاسی، جنبش های اجتماعی و جایگاه و نقش نیروهای چپ

کنفرانس استکهلم

۱۰ ژانویه ۲۰۲۶ / ۲۰ دی ماه ۱۴۰۴

اطلاعیه خبری برگزاری کنفرانس استکهلم

روز شنبه ۱۰ ژانویه ۲۰۲۶ برابر با ۲۰ دی ماه ۱۴۰۴، به دعوت "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست"، کنفرانسی تحت عنوان: "اوضاع متحول سیاسی، جنبش های اجتماعی، جایگاه و نقش نیروهای چپ و کمونیست" با حضور تعداد کثیری در سالن کنفرانس در استکهلم و دهها نفر از رفقایی که نتوانسته بودند حضورا در سالن حضور یابند در اتاق اینترنتی "زوم" برگزار شد. کنفرانس استکهلم همچنین همزمان بطور زنده از طریق کانال های "سوشیال میدیا" پخش میشد و تعداد بسیار وسیع تری کنفرانس را دنبال می کردند.

کنفرانس با خوش آمدگویی هیئت رئیسه آزاده بارزاده و هلمت احمدیان و سرود انترناسیونال آغاز شد و در گرامیداشت جانباختگان و مبارزان راه آزادی شرکت کنندگان یک دقیقه دست زدند. سپس سخنرانی ها شروع شد. سخنرانان: رضا مقدم، مرسته قانندی، صلاح مازوجی، آذر ماجدی، ایوب رحمانی، رحمان حسین زاده، هژیر پلاسچی، حسن حسام، حسن بهزاد، فریبا امیرخیزی، بهروز فراهانی و ناصر پیشرو بودند.

سخنرانان از زوایای مختلفی تحلیل و ارزیابی خود را از وجوه مختلف تحولات جاری بدست دادند. کنفرانس فرصت مناسبی را برای اظهار نظر مهمانان و حضار در نظر گرفته بود و بیش از ۳۰ نفر از شرکت کنندگان و فعالین سوسیالیست نیز در باره نکات و مسائل مورد نظرشان اظهار نظر کردند. کنفرانس با جمع بندی کوتاه سخنرانان و گزارش مالی و سخنان کوتاه هیئت رئیسه و پخش سرود انترناسیونال با موفقیت پایان یافت.

در کنفرانس همچنین چند پیام از طرف فعالین جنبش کارگری و دانشجویی داده شد که از طرف هیئت رئیسه اعلام و بخشا قرائت شد.

این کنفرانس در شرایط متحول جامعه و امیدهای اعتراضات مردمی برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی برگزار شد. کنفرانس ضمن ابراز انزجار عمیق نسبت به کشتار وسیع و وحشیانه تظاهر کنندگان توسط جانپان اسلامی، همستگی و همدردی خود را با خانواده و جانباختگان همه عزیزان جانباخته اعلام کرد. در مباحث کنفرانس نگرانی از تلاش های ضدانقلابی جریان های راست و فاشیستی برای مقابله با اعتراضات جامعه و دخالت امپریالیستی برای کنترل و مصادره مبارزات مردم برای تغییر از بالا بررسی و بر فضای کنفرانس و بحث های شرکت کنندگان و پیشنهادات برای مداخله گری نیروهای چپ و کمونیست و جنبش های اجتماعی در این شرایط سیاسی و تقویت آلترناتیو شورایی بر فضای کنفرانس تاثیر گذاشت. در روز یکشنبه ۱۱ ژانویه ۲۰۲۶ برابر با ۲۱ دی ماه ۱۴۰۴ با توجه به مباحث کنفرانس جلسه ویژه نمایندگان نیروهای شورای همکاری برگزار شد که در آن جمع بندی از مباحث کنفرانس بعمل آمد و همچنین صدور سند سیاسی و پیام هایی به کارگران، زنان، زندانیان سیاسی و خانواده جانباختگان و محکومیت نسل کشی مردم فلسطین تصویب شد. در این اجلاس همچنین راهکارهایی برای گسترش کیفی و کمی فعالیت های شورا و استفاده موثرتر از ابزارهای همکاری و تبلیغی مورد بررسی و تاکید قرار گرفت. اسناد و پیام های این اجلاس بزودی منتشر خواهد شد.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

۲۲ دیماه ۱۴۰۴ - ۱۲ ژانویه ۲۰۲۶

سند شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست منشور سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و حاکمیت شورایی در ایران

پیام کنفرانس استکهلم به طبقه کارگر ایران

زمان بدست گرفتن ابتکار عمل

مبارزاتی و سیاسی کارگران است!

پیام کنفرانس استکهلم

به زنان مبارز و فعالان چپ و

سوسیالیست جنبش زنان

پیام کنفرانس شورای همکاری

به زندانیان سیاسی

و خانواده های جانفشاندگان

بیانیه شورای همکاری

در باره نسل کشی دولت اسرائیل

و طرح "صلح" در غزه!

جهان امروز

نشریه سیاسی حزب کمونیست ایران

۱۵ روز یکبار منتشر می‌شود!

زیر نظر هئیت تحریریه

سردبیر: هلمت احمدیان

اگر مایلید جهان امروز را از طریق پست الکترونیکی دریافت دارید، آدرس خود را برای ما ارسال کنید.

ha@cpiran.org

- * جهان امروز تنها مطالبی که صرفاً برای این نشریه ارسال شده باشد را چاپ می‌کند.
- * استفاده از مطالب جهان امروز با ذکر ماخذ آزاد است.
- * مسئولیت مطالب با امضا "جهان امروز" تحریریه نشریه است.
- * جهان امروز در ویرایش و کوتاه کردن مطالب رسیده آزاد است. این امر قبل از چاپ به اطلاع نویسنده می‌رسد.
- * مطالب جهان امروز با برنامه "ورد فارسی" تایپ می‌شود و حداکثر سقف مطالب ارسالی سه صفحه آ ۴ با سایز ۱۲ است.

تماس با
کمیته تشکیلات داخلی کشور
حزب کمونیست ایران

hvefaalin@gmail.com

تلفن، فکس و پیامگیر

009647710286193
0046760854015
004799895674
00436601195907

تماس با کمیته تشکیلات
داخل شهرها

komite.shahrha@gmail.com

سند شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست منشور سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و حاکمیت شورایی در ایران

ژانویه ۲۰۲۶ - دی ماه ۱۴۰۴

با عقب راندن قانون حجاب اسلامی چهره خیابان‌ها و شهرهای ایران را دگرگون کرده اند. جنبش دانشجویی که بارها نشان داده در تندپیچ این رویارویی‌ها در صف فرودستان جامعه قرار دارد، همچنان سنگر مقاومت و دفاع از آزادی و برابری است. جنبش انقلابی کارگران و مردم آزادیخواه در کردستان در ابعاد توده‌ای نشان داد که برای رهایی از شر جمهوری اسلامی و دستیابی به مطالبات خود راهبرد اتحاد و همبستگی با جنبش سراسری را در پیش گرفته است. دیگر گروه‌های اجتماعی نظیر نویسندگان و شاعران و هنرمندان انقلابی و سینماگران پیشرو با همراهی و با به تصویر کشیدن حماسه‌ها و جانفشانی‌های اردوی اعتراض و رنج و کار، عملاً رسالت هنر پیشرو را در تجربه زنده مبارزه توده‌ها رونمایی کردند.

این جنبش‌های عظیم اجتماعی و اعتراضی که از همدلی اکثریت مردم ایران برخوردار هستند، عدم مشروعیت سیاسی رژیم جمهوری اسلامی را به روشنی برملا کردند. در این شرایط، تعمیق بحران مشروعیت، بن بست ایدئولوژیک، ژرفای بحران اقتصادی و ویرانی زیرساخت‌های تولید و انتقال انرژی، فساد نهادینه شده و رشد باندهای مافیایی در درون ساختار حاکم، پیامد تشدید تحریم‌های بین‌المللی، افسارگسیختگی تورم، گرانی بی‌سابقه و سونامی بیکاری، بحران خارج از کنترل محیط زیست و ده‌ها موارد دیگر، حکومت اسلامی سرمایه‌داران را حتی از تأمین نان و آب، برق و هوای سالم مستأصل و درمانده کرده است. این درماندگی بر متن شکست سیاست استراتژیک منطقه‌ای و فروپاشی نیروهای "محور مقاومت" و شکست در جنگ دوازده روزه، نزاع و بحران حکومتی را تشدید کرده است. در اوضاع کنونی حکومت اسلامی در همان حال که برای خارج شدن از زیر فشار قدرت‌های امپریالیستی آمریکا و غرب و برون رفت از انزوای بین‌المللی به مذاکره و سازش، گرایش پیدا کرده، اما رو به مردم و برای مقابله با روند رو به گسترش جنبش کارگری و اعتراضات توده‌ای بر استراتژی تشدید سرکوب و دست‌زدن به جنایات هولناک به عنوان رمز بقای خود تکیه زده است.

موج تازه خیزش سراسری که از هفتم دی ماه ۱۴۰۴ و در پی سقوط ارزش پول داخلی و افزایش سرسام‌آور قیمت کالاهای مورد نیاز روزانه مردم آغاز شد، سرعت به دانشگاه‌ها و ده‌ها شهر ایران گسترش پیدا کرد. مردم به پا خاسته همه جا و در کف خیابان‌ها شعار مرگ بر دیکتاتور کل رژیم جمهوری اسلامی را هدف گرفتند. سران و فرماندهان حکومت اسلامی که از گسترش آتش خشم و اعتراض توده‌های مردم هراسناک بودند، از همان لحظات و روزهای اول با حربه سرکوب خونین وارد عمل شدند و در روزهای دوازدهم و سیزدهم اعتراضات با دستاویز قرار دادن فراخوان‌های رضا پهلوی و فرمان‌های ترامپ، قساوت و وحشیگری را به اوج رسانده و ابعاد هولناکی به جنایات خود بخشیدند. سران جمهوری اسلامی در این روزها با قطع اینترنت و ارتباطات تلفنی هزاران نفر را کشتار کرده و با انبار کردن اجساد قربانیان در سوله‌های بزرگ کهریزک تهران و نقاط دیگر و نمایش این صحنه‌های دلخراش، در اوج استیصال و درماندگی نعره پیروزی سر دادند.

این موج نیرومند جنبش اعتراضی در ادامه جنبش انقلابی ۱۴۰۱ و خیزش‌های توده‌ای و طوفان‌های سیاسی عظیمی به حرکت در آمد که طی هشت سال گذشته صحنه سیاسی ایران را تغییر داده و تحول بزرگی در ذهنیت و آگاهی کارگران و مردم ایران ایجاد کردند. موتور حرکت این جنبش‌های اجتماعی، کارگران، تهیدستان شهری، زنان، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان و جوانان فرودستی هستند که اعتراض به گرانی و تورم سرسام‌آور، بیکاری و فقر و فلاکت کم سابقه اقتصادی، تبعیض‌های جنسیتی، ملی، مذهبی و محرومیت از حقوق اجتماعی، سیاسی و فردی و سیاست‌های ویرانگر زیست محیطی آنها را به میدان رویارویی با حکومت اسلامی سرمایه‌داران کشانده است. جنبش کارگری ایران که با اعتصابات و اعتراضات شکوهمند خود طی نزدیک به دو دهه الهام بخش دیگر جنبش‌های اعتراضی رادیکال بوده، نه تنها زمین سیاسی را برای عروج این خیزش‌های توده‌ای شخم زده، بلکه خود نیز از این جنبش‌ها نیرو گرفته است. زنان عاصی از تبعیضات جنسیتی که با نقش پیشتاز خود در این تحولات ارکان ایدئولوژیک نظام اسلامی را در هم کوبیدند، در اوضاع کنونی نیز

با اینهمه و بر بستر واقعیات موجود

گذار و سیستم پارلمانی "نظام شورایی را بهترین و در دسترس ترین وسیله دخالت کلیه آحاد مردم به مثابه قانونگذار و مجری قانون در اداره جامعه می دانیم. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست بر این باور است در شرایطی که پیشرفت های تکنولوژیک، گسترش شبکه های اجتماعی، بیش از هر از زمان دیگری ارتباطات را توسعه داده و امکان دسترسی به اطلاعات را در همه زمینه ها برای عموم فراهم کرده است، نظام شورایی امر دخالت مستقیم کارگران و توده های مردم در اداره امور جامعه را بیش از پیش تسهیل و به یک امکان عملی تبدیل کرده است. اداره شورایی جامعه می تواند از برقراری یک سیستم بوروکراتیک که مجدداً بر فراز مردم قرار گیرد و آنان را تبدیل به تماشاچیان ناتوان صحنه سیاست کند، جلوگیری نماید. کارگران و مردمی که در نظام شورایی متشکل می شوند خود هم قانونگذار و هم مجری قانون خواهند بود. در این نظام حکومتی کلیه مقامات اداری و سیاسی و قضایی توسط مردم انتخاب می شوند و هر گاه اکثریت انتخاب کنندگان اراده کنند، در هر زمانی قابل عزل هستند. حاکمیت شورایی دارای یک ساختار هرمی و کنگره سراسری شوراها به عنوان عالیترین ارگان حاکمیت مردم در ایران است. کنگره سراسری شوراها قانونگذار، سازمانده بالاترین نهادهای دولتی و امور اجرایی است و نظارت بر کار آنها را بر عهده دارد. در حکومت شورایی، احزاب سیاسی فقط از طریق مشارکت در انتخابات شوراها در سطوح مختلف می توانند در ارگان های اداره و مدیریت جامعه و قدرت سیاسی حضور داشته باشند.

**

حاکمیت شورایی برآمده از قیام توده ها می تواند اقدامات سیاسی و مفاد برنامه زیر را که ریشه در زندگی و مبارزات روزانه کارگران و زحمتکشان و مردم ستمدیده ایران دارد اعلام و سریعاً به اجرا بگذارد:

۱- برقراری حاکمیت کارگران و زحمتکشان از طریق ارگان های اعمال اراده مستقیم مردم. گسترش شوراها در محل کار و زیست تا سطوح شهری و منطقه ای و سراسری بجای حاکمیت جمهوری اسلامی با تضمین حق رای عمومی، همگانی، آزاد، مخفی و برابر همه شهروندان با بکارگیری همه اشکال مشارکت مستقیم توده ای. حق هر فرد بالاتر از ۱۸ سال برای کاندید شدن و احراز هر مقام انتخابی. حق عزل نمایندگان توسط انتخاب کنندگان، در تمام سطوح، هر زمان که اکثریت آنها اراده کنند.

۲- دستگیری، محاکمه و مجازات سران

اجتماعی به جان آمده اند، بگشاید. سوسیالیسم و استقرار حاکمیت شورایی کارگران و زحمتکشان و مردم ستمدیده ایران تنها بدلی است که می تواند به تمام معضلات اقتصادی، مصائب اجتماعی و بی حقوقی ها، تبعیض ها و نابرابری هایی که فرودستان را در چنگال خود می فشارند، پایان دهد. بدیل سوسیالیستی بر پایه های عینی و عملی واقع بینانه استوار است. بدیل سوسیالیستی به نیروی واقعی طبقه کارگر و جنبش اجتماعی این طبقه و به هژمونی سیاسی آن بر تحولات جامعه و دیگر جنبش های انقلابی در جامعه تکیه دارد، به جنبش رهایی زنان، به جنبش رادیکال دانشجویی، به جنبش انقلابی کارگران و مردم آزادیخواه در کردستان و مبارزات دیگر ملیت های تحت ستم، به جنبش انسانی نه به اعدام و مبارزات میدانی آنان تکیه دارد. این جنبش های اجتماعی که حی و حاضر در صحنه هستند، زیر تیغ سرکوب رژیم جمهوری اسلامی در زمینه سازمانیابی و شکل دادن به رهبری نیز پیشروی کرده اند. رهبران و فعالین سوسیالیست جنبش کارگری و دیگر جنبش های پیشرو اجتماعی با متحد شدن حول یک استراتژی سوسیالیستی در زمینه سازمانیابی، شکل دادن به رهبری سراسری و کسب هژمونی سیاسی بر این جنبش ها می توانند به رسالت خود در این دوره عمل کنند. جنبش کارگری با تکیه بر نیروی سازمان یافته خود و در اتحاد و همبستگی با این جنبش های پیشرو اجتماعی است که می تواند جمهوری اسلامی را به شیوه انقلابی سرنگون کند، سپاه ارتش و دستگاه سرکوب و بوروکراتیک و قانون گذاری آن را در هم کوبد، بر ویرانه های آن حاکمیت شورایی کارگران و زحمتکشان و مردم ستمدیده ایران را پایه ریزی کند و با تحول بنیادی در اقتصاد، افق رهایی از کلیه مصائب نظام سرمایه داری و چشم انداز آزادی و برابری و رفاه را به روی جامعه بگشاید.

نظر به این واقعیت که مبارزه انقلابی برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی وارد دوره تعیین کننده ای شده است، شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست بر ضرورت حیاتی گسترش مبارزه متحدانه و سراسری برای سرنگونی جمهوری اسلامی و حاکمیت شورایی کارگران و مردم ستمدیده ایران تاکید می کند. از آنجا که بر خلاف سیستم پارلمانی در نظام سرمایه داری که دخالت در سیاست و اداره امور و مدیریت جامعه را به یک تخصص دور از دسترس کارگران و مردم تبدیل کرده است، حاکمیت شورایی که بر دخالت مستقیم شهروندان از سطح محلی تا سراسری متکی است، دخالت کارگران و مردم را در تصمیم گیری های سیاسی و اقتصادی و اداره و مدیریت جامعه؛ تأمین و تضمین می کند. لذا ما در مقابل طرح های اپوزیسیون بورژوازی در دوره

اقتصادی، عمیق شدن شکاف بین فقر و ثروت، تبعیض ها، نابرابری ها، و چشم انداز تعمیق گرانی و فقر و فلاکت بیشتر در حالی که رژیم اسلامی از پاسخگویی به مطالبات جنبش های اجتماعی مستاصل و درمانده است و حربه کشتار و سرکوب هم کارائی گذشته را برای مرعوب کردن جامعه از دست داده، رشد و گسترش جنبش کارگری و دیگر جنبش های پیشرو اجتماعی و اعتراضی را اجتناب ناپذیر و همانگونه که اعتراضات سراسری جاری نشان داد، خیزش ها و طغیان های عظیم تری را در چشم انداز قرار داده است.

در چنین شرایطی نه فقط جناح های حکومتی، بلکه هیچکدام از بخش های اپوزیسیون بورژوازی ایران نیز پاسخ و راه حلی برای پایان دادن به این همه فقر و فلاکت اقتصادی و مصائب اجتماعی را ندارند. بخش هایی از اپوزیسیون بورژوازی ایران مانند جریان های جمهوری خواه که از اعتلای جنبش کارگری و انقلابی بیش از جمهوری اسلامی می ترسند، با تکیه بر استراتژی خشونت پرهیز، از قبل مهر خشونت طلبی را به انقلاب و ابتکار عمل توده ها کوبیده و ضدیت خود را با هر گونه تحول انقلابی اعلام کرده اند. راه حل این نیروها برای کنترل بحران اقتصادی سرمایه داری ایران، چیزی جز ادامه بیکارسازی ها، ادامه ارزان سازی نیروی کار، عادی سازی مناسبات با دولتهای غربی، پیگیری برنامه های اقتصادی متکی بر بازار آزاد نیست. این نیروها در بهترین حالت می خواهند با حفظ مناسبات سرمایه داری، یک حکومت استشارگر غیر مذهبی را جایگزین استبداد مذهبی حاکم کنند.

گروهی دیگر از نیروهای اپوزیسیون بورژوازی مانند سلطنت طلبان، سازمان مجاهدین خلق، جمهوری خواهان پروغرب و احزاب ناسیونالیست در کردستان و دیگر مناطق برای براندازی رژیم جمهوری اسلامی به فشارهای حداکثری دولت ترامپ از جمله دخالت نظامی و اقدامات جنگی دولت فاشیست اسرائیل امید بسته اند و چشم اندازی جز دست به دست شدن قدرت از بالای سر توده های مردم و در هم ریختن شیرازه جامعه ندارند.

پوشیده نیست در چنین شرایطی مداخله نظامی آمریکا نه فقط به ضرر جنبش توده ای مردم ایران خواهد بود، بلکه می تواند اقدامی در خدمت بقاء و دست بالا پیدا کردن جناحی از حکومت اسلامی قرار گیرد که هم ظرفیت سازش با آمریکا و هم توانایی سرکوب خونین اعتراضات جاری را داشته باشد.

در این میان سوسیالیسم تنها بدلی است که می تواند افق رهایی را به روی کارگران و مردم ستمدیده ایران که از ابعاد فقر و بی حقوقی های سیاسی و

جمهوری اسلامی در دادگاه‌های علنی.

۳- آزادی کلیه زندانیان سیاسی. لغو "جرم" سیاسی و برچیدن زندان سیاسی. لغو مجازات اعدام. لغو شکنجه.

۴- اعلام و اجرای بی قید و شرط آزادی سیاسی، عقیده، بیان، مطبوعات، اجتماعات، تشکل، تحزب، اعتصاب و ممنوعیت هرگونه تفتیش عقاید. آزادی و امکان دسترسی به اینترنت برای همگان، حق دسترسی به اطلاعات بدون سانسور و آزادی همگان برای استفاده از برنامه ها و شبکه های گوناگون اینترنتی جهت ابراز نظر و لغو هرگونه سانسور.

۵- جدایی کامل دین از دولت و آموزش و پرورش. آزادی مذهب و بی‌مذهبی. لغو تمامی قوانین مذهبی، برچیدن و انحلال بنیادها و موسسات مذهبی حکومتی. مصادره اموال و دارائی‌های این موسسات تولید جهل و خرافه و کلیه موقوفات و تخصیص آن به نیازهای فوری مردم.

۶- برقراری کنترل کارگری بر تولید و توزیع.

۷- تضمین تامین معیشت و رفاه همه شهروندان متناسب با استانداردهای دنیای امروز، توسط شوراها و نهادهای منتخب کارگران و مردم. تامین بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده بکار بالای ۱۸ سال و کلیه کسانی که به علل جسمی یا روانی توان اشتغال به کار ندارند. تضمین آموزش و بهداشت و سلامتی رایگان شهروندان.

۸- رفع کامل هرگونه تبعیض و ستم جنسیتی از طریق لغو نظام آپارتاید جنسی، لغو کلیه قوانین ضد زن و تبعیض آمیز، اعلام و اجرای برابری کامل و بی قید و شرط بین زنان و مردان در همه شئون زندگی فردی و اجتماعی و ایجاد فرصتهای برابر در همه عرصه ها میان آنان.

۹- به رسمیت شناختن کامل حق گرایش جنسی از جمله حق ازدواج همجنسگرایان و برچیدن همه

اشکال تبعیض و ستم علیه جامعه ال. جی. بی تی. کیو

۱۰- ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان زیر ۱۸ سال. تامین و تضمین برخورداری همه کودکان از آموزش و بهداشت و سلامت و شادی و ایجاد شرایط مناسب برای رشد و شکوفائی آنان. جرم جنائی دانستن هرگونه تعرض و سوء استفاده جنسی از کودکان و محافظت کودکان توسط دولت

۱۱- نفی هرگونه ستم و تبعیض و نابرابری در جامعه از طریق اعلام و اجرای برابری کامل حقوق همه شهروندان، صرفنظر از جنسیت، مذهب، ملیت، نژاد، و تابعیت. نفی ستم ملی و حل مسئله ملی با به رسمیت شناختن حق جدائی از طریق مراجعه به آراء خود آنها. ما در عین حال خواهان اتحاد آزادانه و داوطلبانه همه ساکنین ایران هستیم و بر این باوریم که این اتحاد به سود طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش است.

۱۲- لغو اسرار بازرگانی. لغو دیپلماسی سری.

۱۳- اقدامات فوری و برنامه ریزی درازمدت برای حفظ محیط زیست و منابع حیاتی آب، خاک و هوای سالم، از طریق کاهش و سپس خاتمه دادن به استفاده از سوخت های فسیلی و جایگزینی آنها با انرژی های تجدیدپذیر

۱۴- برقراری مالکیت اجتماعی بر بخشهای کلیدی صنعتی، بانکی، خدماتی، تجاری و شرکت های بزرگ کشاورزی و دامداری.

۱۵- در اختیار گرفتن کلیه مؤسسات صنعتی و تجاری و اموال و املاک و دارایی نهادها و بنیادهای مختلف وابسته به رژیم جمهوری اسلامی، در اختیار گرفتن موقوفات و بکار گرفتن آنها در خدمت تأمین رفاه عمومی.

۱۶- حاکمیت شورایی مردم ایران پشتیبانی از جنبش‌های کارگری، سوسیالیستی، رهایی بخش و آزادیخواهانه در سراسر جهان و منطقه را وظیفه مهم خود می‌داند.

کنفرانس استکھلم، کارگران و مردم زحمتکش و آزادیخواهان و زنان پیشرو و کمونیستها را به پیوستن به آلترناتیو شورایی، به ایفای نقش در شکل دادن و پیروز کردن آن، به برافراشتن این افق در مبارزه جاری فراموشی خواند. ما وارد دورانی تعیین‌کننده شده‌ایم که سرنوشت نسل‌های آینده را نیز رقم می‌زند. تصمیم و اراده و پراتیک انقلابی امروز ما می‌تواند و باید به این دوره و آینده شکل دهد. آلترناتیو شورایی و سوسیالیستی مبرم و ممکن است و باید در روند مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و فردای آن به کلیه مشقات و مصائب تاکتونی سرمایه‌داری پایان دهد.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در راستای انجام رسالت فوق برای اتحاد و به میدان آوردن اردوی چپ و انقلابی تلاش می‌کند. شورای همکاری به منظور پیشبرد این امر گسترش سازمانی، گسترش همکاری و بکار گرفتن ابتکارات و اقدامات ضروری در این زمینه را بخشی از دستور کار و وظایف تعطیل ناپذیر خود می‌داند.

سرنگون باد رژیم

سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد اتحاد

صفوف اردوی آلترناتیو سوسیالیستی!

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

ژانویه ۲۰۲۶ - دی ماه ۱۴۰۴

سایت "شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست"

در این سایت آرشیو اسناد و اطلاعیه‌های شورای همکاری قابل دسترس است و برنامه‌های "تلویزیون آلترناتیو شورایی" و "گزیده ای از اخبار کارگری و اجتماعی بازتاب می‌یابد."

پیام کنفرانس استکهلم به طبقه کارگر ایران زمان بدست گرفتن ابتکار عمل مبارزاتی و سیاسی کارگران است!

دست گرفتند و به جان کارگران افتادند و طی چند دهه یک اختناق سیاسی و یک فلاکت اقتصادی عمومی را به طبقه کارگر و اکثریت مردم ایران تحمیل کردند.

کارگران ایران!

شما هرگز تسلیم این شرایط ضد انسانی نشدید و کارخانجات و خیابانهای شهرهای سراسر ایران شاهد اعتصابات و تجمعات پر شمارتان بوده است. اگر چه هنوز مبارزات شما علنا و مستقیما حیات رژیم اسلامی را نشانه نگرفته است، اما برآوردن شدن مطالباتی که تاکنون و از جمله در بیانیه های روز کارگر در همه این سالها فریاد زده اید، فقط در حاکمیت شورایی خودتان بدست می آید.

اکنون اکثریت مردم ایران از فقر و فلاکت اقتصادی، از ستم و استثمار شدید طبقاتی، از ستم جنسیتی و قوانین آپارتاید ضد زن، از دیکتاتوری و سرکوب، از اشکال مختلف تبعیض و ستم علیه شهروندان و ساکنین کشور و از نابودی بیش از پیش محیط زیست و پیامدهای دهشتناک آن در رنج و عذابند. کارگران نه تنها هیچ نفعی از این ستم ها نمی برند بلکه خود این ستمها از موانع اتحاد طبقاتی آنهاست و برای منافع خود و آزادی جامعه نیز ناچارند با همه این ستمها مبارزه کنند. کلید رهایی اکثریت مردم از فلاکت اقتصادی، اختناق و بی حقوقی و محافظت از محیط زیست ایران در دست شماست.

درس بزرگ انقلاب ۵۷ برای جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر اینست که طبقه کارگر بدون تحزب و تشکل و بدون تامین رهبری بر جنبش همگانی، به نیروی جنبشهای غیرکارگری بدل میشود. ثمره مبارزات کارگران باید در خدمت برآورده شدن خواستهای طبقاتی خودش و متحدینش در جنبش زنان، دانشجویی، رفع ستم ملی، معلمان و بازنشستگان و محیط زیست قرار بگیرد. فعالین و تشکلهای مستقل جنبش کارگری هم باید به مانند جریانات دیگر خواستهای خود را همراه با نظام جانشین مورد نظر کارگران که حاکمیت شورایی است، بیان کند. پس از قتل عام مردم در دو هفته گذشته، ورود کارگران به مبارزه برای خواستهای طبقاتی خود، اوضاع ایران را دگرگون می کند. زمان بدست گرفتن ابتکار عمل مبارزاتی و سیاسی توسط کارگران فرا رسیده است.

در این مسیر، شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست خود را بخشی از حرکت شما می داند و برای کمک به ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و همکاری و اتحاد بین فعالین و تشکلهای جناح چپ و سوسیالیست جنبش کارگری از هیچ کوششی دریغ نخواهد کرد.

زنده باد جنبش مستقل کارگری
سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

دیماه ۱۴۰۴ - ژانویه ۲۰۲۶

کارگران ایران!

پیشاپیش دروهای کنفرانس ما را بپذیرید!

کنفرانس استکهلم در یکی از حساس ترین دوران تاریخ صد ساله ایران برگزار میشود. رژیم اسلامی بزرگترین جنبش انقلابی ایران پس از جنبش ژینا را به خون کشید. سرکوب سراسری معترضان خیابانی، دستگیری های گسترده و قتل عام چندین هزار نفر از توده های بپا خاسته ایران با وجود اینکه جامعه را داغدار و سوگوار کرده است، اما به اعتراضات عمومی علیه دیکتاتوری، فقر و فلاکت عمومی که در صدها شهر جریان داشت، پایان نمی دهد.

هیچگاه فاصله طبقاتی، فقیر و غنی و گسل اکثریت مردم ایران با رژیم اسلامی چنین عمیق و گسترده نبوده است. شدت استثمار کارگران ایران، در تمام جهان کم نظیر است، زیرا رژیم تازه به قدرت رسیده شوراها کارگری برآمده در دوران انقلاب ۵۷ را از بین برد و هر حرکت کارگران ایران را برای ایجاد تشکلهای مستقل کارگری با اخراج، دستگیری، شکنجه و کشتن فعالین جنبش کارگری سرکوب کرد. اکنون طبقه کارگر ایران تشکلهای مستقل خود را ندارد و بیش از نود درصد آنها با قراردادهای موقت، سفید امضا و شرکتهای پیمانکاری کار میکنند که یکی از نتایج حاد دستمزدهای چهار برابر زیر خط فقر است.

کارگران ایران!

در دوران انقلاب ۵۷، جهان شاهد یکی از بزرگترین اعتصابات عمومی تاریخ قرن بیستم توسط طبقه کارگر ایران بود. منتها چون جنبش کارگری ایران بشکل آشکار و صریح خواهان دستیابی به قدرت سیاسی نبود، جریانات اسلامی از اعتصابات کارگری که کمر رژیم شاه را شکست استفاده کردند و خودشان به قدرت رسیدند. بجای آنکه طبقه کارگر بسمت قدرت سیاسی برود و اهرمهای قدرت را برای برآوردن خواستهایش بکار بگیرد، دشمنان کارگران قدرت را در

کمک مالی به حزب کمونیست ایران و کومه له

اعضا، هواداران و دوستان حزب کمونیست ایران و کومه له! مردم آزاده و مبارز!

ما برای ادامه کاری فعالیت هایمان به کمک مالی شما نیازمندیم! تلو یزین کومه له و حزب کمونیست ایران با پشتیبانی و کمک مالی شما قادر خواهد بود با کیفیت بهتر و در شبکه های قابل دسترس تر، فعالیت هایش را در راستای اهداف سوسیالیستی برای تحقق زندگی ای شایسته انسان پیش ببرد! ما را در این راه یاری رسانید و به هر طریق و شکلی که برایتان مقدور است کمک های مالی خود را به تشکیلات های ما در هر محلی که هستید برسانید.

پیام کنفرانس شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به زنان مبارز و فعالان چپ و سوسیالیست جنبش زنان

زنان مبارز!

جامعه ایران در شرایط متحولی است. صحنه سیاسی جامعه شاهد اعتراضات و مبارزات گسترده و جانفشانی مردم برای بزرگ کردن کشیدن جمهوری اسلامی در اشکال گوناگون است و رژیم اعدام و کشتار همه ابزارهای سرکوب و قتل عام را برای برای خاموش کردن مبارزات مردم جان به لب رسیده بکار گرفته است. همسو با این شرایط اپوزیسیون راست و بویژه جناح فاشیستی و سلطنت طلب آن با تلاش امپریالیستها، رسانه‌ها و مزدوران گوناگون سرمایه‌داری در اشکال مختلف تلاش گسترده‌ای را برای تثبیت تکرار ضدانقلاب دیگری بر جامعه دنبال می‌کنند. این شرایط حساس، نیازمند هوشیاری حضور آگاهانه در عرصه‌های مختلف اعتراضات مردمی است.

تلاش‌های گرانقدر شما طی دهه‌های گذشته علیه آپارتاید جنسی و جنسیتی و تبعیض ساختاری در رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی، در عرصه‌های گوناگون - از جمله کنترل بر بدن زنان، قوانین و سنت‌های فرهنگی و دینی پدر/مردسالار، نابرابری در مزد و اشتغال، اشکال مختلف خشونت علیه زنان، محدودیت‌ها در تحصیل و سیاست‌های ارتجاعی بازگرداندن زنان به خانه داری و فرزندآوری - ادامه داشته و در زمینه‌های مختلف، رژیم اسلامی را وادار به عقب‌نشینی کرده است.

مقابله با حجاب اجباری همواره جایگاهی مهم در پویش مبارزاتی زنان داشته که در خیزش انقلابی ۱۴۰۱ با شعار "زن، زندگی، آزادی" به اوج رسید. در این جنبش سراسری، حضور گسترده و مبارزه جسورانه دختران جوان در خیابان‌های اغلب شهرها، در محیط کار و تحصیل و دیگر عرصه‌های اجتماعی، ارکان رژیم اسلامی را به لرزه درآورد و فضای سیاسی جامعه را به شدت تحت تأثیر حضور گسترده و مبارزه‌جویانه زنان قرار داد. در این مبارزه پرتیش، بسیاری از زنان و دختران جوان جسور و مبارز به دست رژیم جان باختند یا به زندان افتاده و محکوم شدند. اگرچه در شرایط کنونی، بر اثر سرکوب وحشیانه رژیم و عوامل دیگر، از تحرک جنبش انقلابی کاسته شده است، اما نباید فراموش کرد که یکی از دستاوردهای مهم این جنبش، تغییر در فضای جامعه و حضور

شما که در عرصه‌های مختلف سیاسی، حقوقی، اجتماعی، فرهنگی و هنری، گفتمان‌های زنان را گسترش دادید و در سامان‌دهی و پویش مطالبات زنان نقش‌آفرین بودید و در سال‌های اخیر نیز برای تحرک مطالبات کونیترها علیه سلطه جنسی و جنسیتی در فضای سیاسی تلاش کرده‌اید، درودهای گرم و صمیمانه ما را بپذیرید.

در این شرایط متحول سیاسی حضور گسترده و آگاهانه و هوشمندانه شما در تحولات سیاسی کنونی، همگرایی گرایش‌های چپ و پیشرو در جنبش زنان برای سازمان‌یابی تشکلی مستقل و توده‌ای زنان، بر محور خواسته‌های عمومی و نیز مطالبات اجتماعی برای رفاه و آزادی زنان کارگر و خانه‌دار که زمینه‌هایی زنان از کار خانگی را فراهم می‌کند ضرورت انکارناپذیر است که می‌تواند به تحرک جنبش زنان بینجامد و زمینه رشد و بالندگی این جنبش و حضور در فضای سیاسی را هموار سازد.

به موازات آن، همگرایی با دیگر جنبش‌های اجتماعی، - به ویژه جنبش طبقاتی کارگران - علیه هرگونه سلطه، ستم و استثمار و بر محور برابری و آزادی، پویشی است که از یک سو می‌تواند طیف اپوزیسیون راست - که نابرابری و استثمار، محور مشترک همه گرایش‌های درونی آن است - را به عقب براند و از سوی دیگر، مسیر مبارزه برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و ایجاد حاکمیت شورایی را هموار کند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

ژانویه ۲۰۲۶ / دی‌ماه ۱۴۰۴

حزب در شبکه‌های اجتماعی

- Peshraw Cpiran
- Peshraw Cpiran
- Komala Cpiran
- Peshraw Cpiran

زنان بدون حجاب در خیابان‌های شهرها و عرصه عمومی است. توجه به این نکته از آن‌رو اهمیت دارد که رژیم اسلامی همواره حجاب اجباری را یکی از ارکان هویتی خود تلقی کرده و طی ماه‌های گذشته، نیز، علی‌رغم تهدیدها و مصوبه‌های گوناگون برای کنترل بی‌حجابی، نتوانسته شرایط را به پیش از برآمدن این جنبش بازگرداند.

زنان مبارز!

چالش‌های شما علیه سامانه سلطه و ستم پدر/مردسالار و رژیم آپارتاید‌زدن اسلامی، در صورتی تحقق می‌یابد که متشکل شده و با جنبش طبقاتی کارگران و دیگر جنبش‌های اجتماعی علیه ستم، سلطه و استثمار همگرا شود.

فعالان چپ و سوسیالیست جنبش زنان!

شما زنان چپ و پیشرو اگر چه در همه جنبش‌های اجتماعی نقش برجسته‌ای داشته‌اید و از همان روزهای آغاز شکل‌گیری جمهوری اسلامی، علیه حجاب اجباری تظاهرات و اعتراضات پرشکوهی را سازمان دادید؛ بسیاری از شما به دلیل فعالیت‌های سیاسی شکنجه و زندانی شدید و شمار زیادی از هم‌زمان شما اعدام شدند یا ناچار به تبعید گشتند. در تبعید همراه با رشد تشکلی‌های زنان مبارزات شما در عرصه‌های گوناگون تداوم یافت. از درون جامعه نیز زمینه‌های پویش جنبش زنان علیه سلطه پدر/مردسالاری و مبارزه با آپارتاید جنسی و جنسیتی را فراهم آوردید و سال‌های گذشته، ضمن تداوم مبارزه با رژیم ضد زن، گرایش‌های انحرافی درون جنبش زنان - از جمله «فمینیسم اسلامی» و گرایش‌های مختلف «اصلاح‌طلبی» - را نقد کرده و پشت سر گذاشتید.

پیام کنفرانس شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست به زندانیان سیاسی و خانواده‌های جانفشندگان

**رفقای زندانی، زندانیان سیاسی،
مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم!**

دادخواهی را بر دوش گرفته و با پایداری‌تان سیاست سکوت و فراموشی را درهم شکسته‌اید. با این همه و به رغم همه هزینه‌ها و رنج‌هایی که تاکنون متحمل شده‌اید، هرگز از پای ننشستید و قدمی از مسیر دادخواهی عقب‌نشینی نکردید. در تمامی این سال‌های سپری شده استوار ماندید و به ما آموختید که پرچم مبارزاتی فرزندان راست قامت‌تان بر زمین افتادنی نیست. آنچه در این سال‌های سرکوب و کشتار و مرگ بر فرزندان مبارزتان رفته است، چه آنهایی که در این روزها در دفاع از آرمان‌های انقلابی‌شان توسط مزدوران جمهوری اسلامی در کف خیابان‌ها پرپر شدند، چه آنهایی که پیش از این در راه آزادی و برابری و سوسیالیسم جانفشانی کردند، چه آنهایی که در زندان‌ها حماسه آفریدند و با پرونده‌سازی‌های دروغین بازجویان شکنجه‌گر سربردار شدند، نام و نشان هیچکدام از این مبارزان راه آزادی و برابری از خاطره‌ها محو نخواهد شد. فرزندان مبارزتان، جملگی زنان و مردان آزادی‌خواهی بوده‌اند که با علم به رهایی جامعه از ستم و بیدادگری، با آگاهی نسبت به رهایی کارگران و توده‌های زحمتکش از استثمار و تبعیض و نابرابری به پیکاری بی‌امان علیه نظم موجود و حاکمان مستبد آن به مبارزه برخاستند.

آنچه را که شما در این سال‌های متمادی - خاصه در این روزهای سرنوشت ساز و تاریخی - تحمل کردید و در هم‌پیمانی با فرزندان وفادار ماندید، جای بسی تقدیر و قدردانی‌ست. درود بی‌کران بر شما و استقامت و پایداری‌تان باد. شما خانواده‌های رنج‌کشیده‌ای که با برافراشتن پرچم مبارزاتی فرزندان راست قامت‌تان، همواره پیام رسان امید و پیروزی در راه آزادی و برابری و سوسیالیسم در جامعه بوده‌اید. مطمئن باشید جمهوری اسلامی رفتنی‌ست، پیروزی نزدیک است و فردای روشن در انتظار همه ماست. درود بی‌کران ما بر شما باد!

**سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم**

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست.
دیماه ۱۴۰۴ - ژانویه ۲۰۲۶

اعتراف‌های تلویزیونی خود را برای مقابله با جنبش انقلابی مردم تجهیز کرده است. این در حالی‌ست که اوضاع سیاسی کشور به شدت متلاطم، اقتصاد کشور فرو ریخته، خزانه دولت خالی، سفره‌ها کوچک، بیکاری گسترده و مردم برای تغییر وضعیت موجود در ابعاد سراسری به تظاهرات و نبردهای خیابانی علیه جمهوری اسلامی روی آورده‌اند. در چنین وضعیتی که هیئت حاکمه در گرداب سقوط دست و پا می‌زند، برخاستن صدای نه به اعدام شما در زندان و بیرون از زندان، پژواک بیشتری یافته است. گستردگی کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام - آنهم در دوران فروپاشی رژیم، بیانگر این واقعیت است که اقتدار و هیمنه رژیم در عرصه‌های مختلف فرو ریخته، بگیر و ببندها کارآیی سابق خود را از دست داده و بازداشت و زندان و محاکمات فرمایشی دستگاه قضایی قادر به توقف مبارزات مردم علیه اعدام و پیشروی آنان برای سرنگونی جمهوری اسلامی نیست.

موج جدید اعتراضات توده‌ای که در دو هفته گذشته سراسر کشور را فرا گرفته است، نتیجه بحران‌های لاعلاجی‌ست که ریشه در ساختار فاسد و معیوب جمهوری اسلامی و نظام سرمایه‌داری حاکم بر کشور دارد و لاجرم تنها با سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و استقرار حاکمیت شورایی کارگران و زحمتکشان از میان برداشته خواهد شد. حال در چنین وضعیتی که توده‌های مردم ایران عزم خود را برای سرنگونی جمهوری اسلامی جزم کرده‌اند، مقاومت و ایستادگی شما در درون زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌های جمهوری اسلامی بیش از هر زمان دیگری امید گسترش مبارزه علیه اعدام را در جای جای جامعه بر انگیزخته است. درود بی‌کران ما بر استقامت و پایداری‌تان باد!

**خانواده‌های جان‌باختگان
راه آزادی و برابری و سوسیالیسم!**

درود بی‌کران ما بر شما و پایداری و استقامت‌تان باد! خاصه شماییانی که در دو هفته گذشته عزیزان سروقامت‌تان با شلیک مستقیم گلوله نیروهای آدمکش جمهوری اسلامی به خاک افتادند. شما خانواده‌های داغدار که به رغم تحمل رنج‌ها و سختی‌های فراوان، همواره بر آرمان‌های مبارزاتی و آزادی‌خواهانه فرزندان‌تان پای فشرده‌اید. در سخت‌ترین شرایط، صدای دادخواهی عزیزان جانفشان‌تان را پژواک داده‌اید، پرچم جنبش

گرم‌ترین و صمیمانه‌ترین درودهای کمونیستی و انقلابی ما بر شما باد! بر شما زندانیان مبارز و رزمندگان که برای آزادی و برابری با عزمی استوار علیه جمهوری اسلامی و نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران به مبارزه برخاسته‌اید. شماییانی که به جرم دفاع از آزادی، دفاع از منافع کارگران و زحمتکشان مورد پیگرد قضایی و سرکوب رژیم قرار گرفته‌اید، شکنجه و شلاق را تجربه کرده‌اید، زمان‌های طولانی را در سلول‌های انفرادی مانده‌اید و سپس در بیدادگاه‌های جمهوری اسلامی با محاکمات دروغین و از پیش تعیین شده به حبس و زندان محکوم شدید. درود بر استقامت و پایداری‌تان باد! خاصه شما زندانیان مبارزی که از بهمن ماه ۱۴۰۲، سه‌شنبه‌های اعتصابی «نه به اعدام» را آغاز کردید، با عزمی استوار پیام مبارزاتی‌تان را به دیگر زندان‌ها رساندید و اکنون پرچم کارزار مقاومت و ایستادگی علیه اعدام را - که یک قتل عمد دولتی‌ست - در صد و دومین هفته اعتصابی در بلندای بیش از ۵۵ زندان در سراسر کشور به اهتزاز در آوردید.

رفقا و دوستان زندانی! کنفرانس شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در یکی از حساس‌ترین دوران مبارزاتی توده‌های مردم ایران برگزار شد. زمان برگزاری این کنفرانس اگر چه از دو ماه پیش تعیین شده بود، اما همزمانی برگزاری آن در چهاردهمین روز مبارزات آزادی‌خواهانه توده‌های زحمتکش مردم ایران، وظایف سنگین‌تری را بر دوش شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست گذاشت. وظایفی انقلابی که شورا را بر آن خواهد داشت تا بیش از پیش پژواک صدای مبارزات شما از درون شکنجه‌گاه‌های مخوف جمهوری اسلامی باشد.

ادامه کارزار مبارزاتی‌تان علیه اعدام - آنهم در ایامی چنین سرنوشت‌ساز که توده‌های مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی بپا خاسته‌اند - بذر امید و مقاومت را در دل همه مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم افشاندند. به رگ‌های جنبش نوپای «نه به اعدام» خون تازه دمیده و تحرکات جدیدی را علیه اعدام در درون جامعه بوجود آورده است. مبارزات شما و همصدایی گروه‌های مختلف اجتماعی با کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام در شرایطی رو به اعتلا گذاشته است که رژیم اعدام و شکنجه، با تشدید سیاست دار و داغ و اعدام و تکرار سناریوهای پیشین

بیانیه کنفرانس شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

در باره نسل کشی دولت فاشیست اسرائیل و طرح "صلح" نئوکولونیالیستی ترامپ در غزه!

- آتش بس شکننده ای که هم اکنون در جریان است، باید دائمی و سایه جنگ از سر مردم فلسطین و غزه برای همیشه برداشته شود.

- طرح ۲۰ ماده ای "نئوکولونیالیستی" ترامپ یکجانبه به نفع دولت فاشیست اسرائیل و علیه حقوق اولیه و پایه ای مردم فلسطین است. این طرح در راستای تبدیل کردن باریکه غزه به "کمپ اردوگاهی بزرگ" با ساکنین همیشه محتاج کمکهای دولتها و نهادهای جهانی است. این یک توطئه ضد اجتماعی و ضد مردمی بین المللی است.

- حاکمیت باریکه غزه و اداره امور آن به نمایندگان مستقیم خود مردم باید سپرده شود. شهروندان غزه به دور از اشغالگری و زورگری نظامی ارتش اسرائیل و یا تهدیدات حماس، در یک شرایط نرمال زیر نظر سازمان ملل و یا نهاد بین المللی دیگر میتوانند، نمایندگان مستقیم خود را برای اداره امور جامعه انتخاب کنند. در همین رابطه طرح قیومیت "ترامپ و تکنوکراتهای فلسطینی" از نظر ما مردود است. به علاوه غزه با تأمین همه امکانات شایسته زندگی انسان امروز باید بازسازی شود.

- ما خواهان اجرای "حکم دیوان کیفری بین المللی" برای دستگیری و محاکمه تانیاهاو، گالانت و دیگر سازماندهندگان نسل کشی و قتل عام جمعی در فلسطین و غزه هستیم.

ما همچنین خواهان پایان دادن به اشغال رژیم آپارتاید اسرائیل هستیم و معتقدیم بدو به رسمیت شناختن کامل حقوق فلسطینیان، صلح در خاورمیانه محقق نخواهد شد. تأسیس یک کشور مستقل و دارای حاکمیت فلسطینی در مرزهای ۱۹۶۷ کارسازترین راه حل ممکن برای پایان دادن به چرخه خشونت و کشتار علیه فلسطینیان و مردم اسرائیل است.

دی ماه ۱۴۰۴ - ژانویه ۲۰۲۶

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم
شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

کرد. بی تردید دولت آمریکا و اغلب دول اروپایی در نسل کشی مردم غزه توسط اسرائیل شریک هستند. بدون حمایت نظامی، مالی، لجستیکی، اطلاعاتی، دیپلماتیک و رسانه ای آنها، دولت اسرائیل نمیتوانست در خاورمیانه و در مقابله با فلسطینی ها تا این حد سرکشی کند. در دوره دو ساله نسل

کشی اخیر اسرائیل، دولتهای غربی بیشترین موانع و محدودیتهای در مقابل جنبش اعتراضی میلیونها انسان حق طلب در دفاع از مردم فلسطین و علیه دولت فاشیستی اسرائیل به عمل آوردند. آکتیویستهای ضد نسل کشی اسرائیل و مدافع حقوق مردم فلسطین دستگیر و بازداشت کردند. به لحاظ سیاسی و عملی در کنار دولت فاشیست اسرائیل بودند.

در طرف دیگر این کشتار و ویرانی، مردم انساندوست و حق طلب در سراسر جهان قرار دارند که همواره برای دستیابی مردم فلسطین به حقوق خود در کنار آنها بوده اند. نسل کشی دو ساله اخیر که با گسترده ترین اعتراضات در سطح جهان روبرو شده، به وضوح قدرت بالای جنبش اعتراضی بشریت حق طلب، فاکتور تعیین کننده تحمیل آتش بس شکننده کنونی بر فاشیسم حاکم بر اسرائیل و دولت ترامپ بود.

کنفرانس شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست باردیگر به شدیدترین وجهی اشغالگری و ستمگری بیش از هفت دهه حکومت قومی، مذهبی - فاشیست اسرائیل و نسل کشی دو ساله اخیر علیه مردم فلسطین و غزه را محکوم میکند و خود را در کنار حق طلبی مردم فلسطین میداند و براین باور است که:

اوج گیری تروریسم و جنگ بعد از حمله هفتم اکتبر ۲۰۲۳ توسط جریان ارتجاعی حماس و به بهانه آن نسل کشی دو ساله حکومت فاشیستی اسرائیل در غزه نماد برجسته توحش در جهان تحت سلطه بربریت سرمایه داری بود. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست با شفافیت در دو سال گذشته نسل کشی دولت اسرائیل در غزه را محکوم کرده و در کنار مردم ستمدیده فلسطین بوده است. اکنون و به دنبال برگزاری کنفرانس استکهلم در دهم ژانویه ۲۰۲۶ باردیگر بر مواضع و سیاست اصولی خود تأکید میکند.

نتیجه این نسل کشی با استناد به آمارهای قابل اتکای منتشر شده تا مقطع آتش بس اخیر بیش از ۷۰ هزار نفر کشته و ۱۷۰ هزار مجروح بوده است و در میان کشته ها ۲۰ هزار کودک وجود دارد. بیش از ۹۵ درصد مناطق مسکونی ویران یا غیر قابل سکونت شده اند. تمام زیر ساختهای آب و برق و فاضلاب نابود شده اند. بیش از دو میلیون و صد هزار نفر بارها در نوار غزه جابجا و از مسکن خود آواره شدند. بیش از ۵۱۸ مدرسه و مرکز آموزشی ویران گردیدند. ۷۴۵ هزار نفر از کودکان در سنین ابتدایی تا دانشگاه در دو سال اخیر از تحصیل باز مانده اند. در مدت دو سال جنگ و نسل کشی، ۶۵۴ بیمارستان و مرکز بهداشتی توسط ارتش فاشیست اسرائیل مورد حمله قرار گرفته و بخشاً ویران شده اند. بیش از ۱۷۰۰ نفر از کادر درمانی و دهها خبرنگار در این مدت جان خود را از دست داده اند. قحطی و گرسنگی جان ۴۰۰ نفر را گرفت. محیط زیست غزه بطور کلی نابود شده است. تنها یک و نیم درصد از زمینهای کشاورزی غزه قابل کشت هستند.

این فجایع و جنگ و تروریسم و نسل کشی دو ساله اخیر محصول بیش از هفتاد سال اشغالگری حکومت اسرائیل، سرکوب مردم فلسطین، به رسمیت نشناختن حق مردم فلسطین برای تشکیل دولت مستقل و اشغال فزاینده سرزمین فلسطینیها توسط گروههای مذهبی - ارتجاعی یهودی، زمینه را برای رشد جریانهای اسلامگرای حماس و جهاد و حزب الله و دخالتهای جمهوری اسلامی در قالب "محور مقاومت" و کارکردهای تروریستی و ضد انسانی آنها فراهم